

יחתמו. תא חזי, שבעה ככבי עבד קודשא ברייך הוא ברקייעא, וכל רקייעא וركיעא אית ביה כמה שמשין ממפני לשמשא ליה לקודשא ברייך הוא.

בגין דלית לך לשמשא או ממנא דלית ליה פולחנא ושמוששא למאירה, וקויימי כל חד וחד על ההוא שמוששא דאתפקדא ביה, וכל חד ידע עבידתיה לשמשא. מבהון משמשי בשליחותא דמריהון ואתפקדן בעלמא על כל עובדייהון דבני נשא, ומבהון דקא משבחין ליה ואינו (חא) אתפקדן על שירותה. ואף על גב דאיונו אתפקדן בהאי, לית לך כל חילא בשמייא וככביון ומזלי דכלחו לא משבחן ליה לקודשא ברייך הוא.

זהא בשעתא דעל ליליא כדין אתפרשן תלת סטרין משרין לתלת סטרין עלמא, ובכל סטרא וסטרא אלף אלףין ורבוא רבון וכלחו ממון על (דף קפט נ"א) שירותה. תלת משרין איינון, חד חיota קדיشا ממנא עליהו וקויימה עלייהו, וכלחו קא משבחן ליה לקודשא ברייך הוא עד דאתי צפרא, כד אתי צפרא, כל איינון דבستر דרום וכל ככבי דנחרاي, כלחו משבחן ואמרי שירותא לקודשא ברייך הוא כמה דאת אמר, (איוב לה) בון יחיד ככבי בקר ויריעו כל בני אלחים. בון יחיד ככבי

בָּקָר, אַלְיִן פְּכַבְּיאָ דְּבָסְטֶר דָּרוֹם כִּמֵּה דָּאָת אָמֵר, (בראשית ט) וַיַּשְׁכַּם אֶבְרָהָם בַּבָּקָר. וַיַּרְיעַ צָלָל בְּגַנְיוֹ אֱלֹהִים, אַלְיִן אִגְנוֹן דְּבָסְטֶר שְׁמָאָלָא דְּאַתְּכָלִילוֹ בַּיְמִינָא.

וּכְדִין צְפָרָא נְהִיר, וַיְשָׁרָאֵל גַּטְלִי שִׁירְתָּא וַיְשַׁבְּחֵן לֵיהֶן לְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּיּוּמָא, תָּלַת זְמִינָא בַּיּוּמָא, לְקַבֵּל תָּלַת זְמִינָא דְּלִילִיא. וּקְיִימָן אַלְיִן לְקַבֵּיל אַלְיִן, עד דִּיסְתַּלְקֵק יָקָרָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּיּוּמָא וּבְלִילִיא כְּדָקָא יְאוֹת, וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסְתַּלְקֵק בְּהָוּ בְשִׁית אַלְיִן.

הַהְוָא חִיּוֹתָא קְדִישָׁא דְּקִיּוֹמָא עַלְיִהוּ לְעַילָא קִיּוֹמָא עַל יְשָׁרָאֵל לְתַתָּא בְּגִין לְאַתְּקָנָא פְּלָא כְּדָקָא יְאוֹת. מַה כְּתִיב בָּה (משל לי) וַתִּקְמֵם בַּעֲדֵךְ לִילָה וַתִּתְּנַטְּלֵנָה טָרֵף לְבִיתָה וְחַק לְגַעֲרוֹתֶיהָ. וַתִּתְּנַטְּלֵנָה טָרֵף לְבִיתָה אַלְיִן אִגְנוֹן מְשִׁירִין דְּלִילָא, וְחַק לְגַעֲרוֹתֶיהָ אַלְיִן מְשִׁירִין דִּישָׁרָאֵל לְתַתָּא, וּבְגִין כֵּךְ יָקָרָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסְתַּלְקֵק מִכְּלָסְטְּרִין מְעַילָא וּמְתַתָּא. וְעַל דָא פְּלָא הָוּה (ס"א הוּה) בְּרִשותֶיהָ קִיּוֹמָא, וּכְלָא אִיהוּ בְּרֻעָותֶיהָ.

(איוב ט) הָאֹמֵר לְחָרָס וְלֹא יִזְרָח. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, דָא יוֹסֵף. וּבֶעָד כּוֹכְבִים יִחְתּוּם, אַלְיִן אִגְנוֹן אֲחוֹי דְּכִתְבֵּב בְּהָוּ וְאַחֲד עַשֶּׂר כּוֹכְבִים מִשְׁתְּחוּם לֵי. דָבָר אַחֲרָה אֹמֵר לְחָרָס, דָא יַעֲקֹב, בְּשַׁעַתָּא דָא מַרְוֵו לוֹ הַפְּרֵנָא. וְלֹא יִזְרָח,

בשעת דאסות ליקת שכינה מניה. ובעד ככבים יחתום, בגין בנוו' אתחתם ואסטים בהורא דיליה, שמשא אתחשך וככבי לא נהירו בגין דיוסף אתפרש מאבוי. ותא חזי, מהנהו יומא דההנו עובדא דיוסף, אתפרש יעקב משמושא דערסא ואשתאר אבל עד ההנו יומא דאתبشر בשורה דיוסוף:

ויהי יי' את יוסף ויהי איש מצליה ויהי בית אדוניו וגנו. רבי יוסף פתח, (תהלים ל) כי ה' אוהב משפט ולא יעזב את חסדייו לעולם נשמרו. הא קרא אויקמיה באברהם, את חסדייו, חסידו כתיב, וזה אמר.

תא חזי, בכל אחר דצדיקיא אול, קידשא בריך הוא גיטיר לוון ולא שביק לוון. דוד אמר, (תהלים כג) גם כי אלך בגיא צלמות לא אירה רע כי אתה עמי שבתך ומשענתק וגנו. בכל אחר דצדיקיא אול, שכינה אולא עמהון ולא שביק לוון.

יוסף אול בגיא צלמות ונחתו ליה למצרים, שכינה תות עמיה. הדא הוא כתיב, ויהי יי' את יוסף. ובгин דתות עמיה שכינה בכל מה דתוה עביד תוה מצלה בידיה. דאפילו מי דתוה בידיה ותוה תעבע ליה מאריה בגונא אחרת, תוה מתהפץ בידיה להנו גונא דרעותא דמאריה תוה רעי ביה. כמה דעת אמר, וירא

**אָדֹנֵינוּ כִּי יְיָ אֶתְךָ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְיָ מַצְלִיחַ בְּיַדְךָ
מַצְלִיחַ בְּיַדְךָ וְדָאי, כִּי יְיָ אֶתְךָ.**

תָּא חֹזֵי, וַיַּדַּע אָדֹנֵינוּ כִּי יְיָ אֶתְךָ לֹא כִּתְבָּה, אֶלָּא וַיַּרְא
אָדֹנֵינוּ, דָּהָא בְּעִינָיו הַוָּה חַמֵּי עֹזְבָּא דְּנָסִין בְּכָל
יּוֹמָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַבְדִּיךְ בְּיַדְךָ, וְעַל דָּא וַיַּבְרֶךְ יְיָ
אֶת בֵּית הַמִּצְרָיִם בָּגָלֵל יוֹסֵף. קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לֹזֶן
לְצִדְקִיא וּבְגִנְהָן נְטִיר לֹזֶן לְרִשְׁעִיא, דָּהָא רְשִׁיעִיא
מִתְבָּרְכִּין בְּגִנְהָן דְּצִדְקִיא. בְּגִוְונָא דָא כִּתְבָּה, (שמואל ב ו)
וַיַּבְרֶךְ יְיָ אֶת בֵּית עֹזְבָּא אַדְום הַגָּתִי בְּעַבוֹר אָרוֹן
הָאֱלֹהִים.

צִדְקִיא, אַחֲרַנִין מִתְבָּרְכִּין בְּגִנְיִיהָ, וְאַיְנוֹן לֹא יִכְלֹו
לְאַפְתָּנוֹא (ס"א לאשׁתָּנוֹא) בְּזָכוֹתִיִּיהָ, וְהָא אָוּקְמוֹתָה.
יְוֹסֵף אַתְבָּרֵךְ מִאֲרִיה בְּגִנְיִיהָ, וְאַיְהוּ לֹא יִכְלֹל לְאַשְׁתָּנוֹבָא
בְּזָכוֹתִיהָ מִפְתָּחָה וּלְנִפְקָא לְחִירָה.

וּלְבַתֵּר אַעֲילָה לִיה בְּבֵית הַסְּתָר כִּמָּה דָאָת אָמֵר (תְּהִלִּים ק)
עַפּו בְּכֶבֶל רְגָלוֹ בְּרַזְל בָּאָה נְפָשָׁו, עד דְּלִבְתָּר
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲפִיק לִיה לְחִירָה וּשְׁלִיטָה עַל כָּל
אַרְעָא דְּמִצְרִים. וּבְגַין כֵּךְ כִּתְבָּה וְלֹא יִזְבֹּא אֶת חַסִּידָיו
לְעוֹלָם (דף קפט ע"ב) בְּשִׁמְרוֹן, חַסִּידָיו כִּתְבָּה וְאַתָּמָר. וּקוֹדֵשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲגִין עַלְיִיהוּ דְּצִדְקִיא, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָאָתִי. דָכִתְבָּה, (תְּהִלִּים ח) וּשְׁמָחוֹ כָּל חֹסֵי בָּהּ לְעוֹלָם יַרְגְּנָנוּ
וְתִסְךְ עַלְמָיו וַיַּעֲלֵצְיו בְּהָאָוֹהָבִי שָׁמֶךְ:

וַיְהִי אַחֲרֵ הַדָּבָרִים הָאֶלְهָ וַתִּשְׁאַ אֶשְׁתָּ אַדְנָיו אֶת עִגְנִיהָ
אֶל יוֹסֵף. רַבִּי חִיאָ פָתָח וֹאמֶר, (תהילים קג) בָּרְכוּ יְ
מַלְאָכָיו גָבָורי כַּחֲ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשָׁמוֹעַ בְּקוֹל דְבָרוֹ. תֵּאָ
חוּי, כִּמְהָ אַצְטָרִיךְ לֵיהֶ לְבָרְ נְשָׁ לְאַסְטָמָרָא מְחוֹבוֹי,
וְלִמְיָהָךְ בְּאֶרְחָ מְתַתְקָנָא. בְּגִין דְלָא יִסְטִי לֵיהֶ הַהּוֹא יִצְרָ
הַרְעָ, דְאַיְהוּ מְקַטְּרָגָא לֵיהֶ כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא, כִּמְהָ
דְאַתְמָרָ.

וּבְגִין דְאַיְהוּ מְקַטְּרָגָא לֵיהֶ תְּדִיר, בָּעֵי בָּר נְשָׁ
לְאַתְתִּקְפָּא עַלְיָה, וּלְאַסְטָלְקָא עַלְיָה בְּאֶתְרָ
תְּקִיפָו. דָבָעֵי לְמַהָוִי גָבָר עַלְיָה, וּלְאַשְׁתְּתִפָּא בְּאֶתְרָ
דְגִבּוֹרָה. בְּגִין דְכַד בָּר נְשָׁ אַתְתִּקְפָּא עַלְיָה, בְּדַיִן אַיְהוּ בְּסִטְרָ
גִבּוֹרָה, וְאַתְדַּבְקָ בֵיהֶ לְאַתְתִּקְפָּא. וּבְגִין דְהַהּוֹא יִצְרָ הַרְעָ
תְּקִיף, בָּעֵי בָּר נְשָׁ דִיהָא תְּקִיף מִינִיהָ.

וְאַלְיָן בְּנֵי נְשָׁא דְאַתְתִּקְפּוּ עַלְיָה, אַקְרָנוּ גָבָורי כַּחֲ
לְאַשְׁתְּפָחָא זִינָא עַם זִינִיה. וְאַלְיָן אַיְנוֹן מַלְאָכָיו
דְקִינְדָשָא בְּרִיךְ הָוּא, דְאַתְיָין מְסֻטָּרָא דְגִבּוֹרָה קְשִׁיאָ,
לְאַתְתִּקְפָּא עַלְיָה, גָבָורי כַּחֲ עֹשֵׂי דְבָרוֹ. בָּרְכוּ יְ
מַלְאָכָיו, כִּיּוֹסֵף, דְאַקְרִי צְדִיקָ וְגִבּוֹרָ וְנְטָרָ בְּרִיתָ קְדִישָא
דְאַתְרִשִּׁים בְגִוִּיהָ.

רַבִּי אַלְעָזָר אָמֶר, וַיְהִי אַחֲרֵ הַדָּבָרִים הָאֶלְהָ, מֵאִ הִיא,
הָא אוֹקְמוֹתָ אֶתְרָ דָא דִיְצָרָ הַרְעָ מְקַטְּרָגָ, דְאַיְהוּ

דרגא אחר הדברים. בגין דיווסף יהב ליה דוכתא לקטרגא, והוה יוסף מסלסל בשעריה ואתקין גרמיה וקשיט ליה, פдин אתיהיב דוכתא ליצר הרע לקטרגא. דאמר, ומה אבוי באיהו מתאבל עליה, ויוסף מקשיט גרמיה, ומסלסל בשעריה, פדין אתגרי ביה דובא וקטריג ליה:

ויהי אחר הדברים האלה. תא חזי, בזמנא קודשא בריך הויא אשגח ביה בעלמא, למדן יתיה, ואשכח חייבין בעלמא, מה כתיב, (דברים יא) ועוצר את השמים ולא יהיה מطر והאדמה לא תתן את בולת, וכדין ואבדתם מתרה. דהא בגין חובין דבנין נשא, שמיא וארעא אתעזרו, ולא נהגי נמוסיהון בדקא אותן.

וთא חזי, אינון דלא נטרו להאי קיימא קודשא, גרמי פרישו בין ישראל לאבויהון דבשמייא, בגין דכתיב וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם, וכתיב עוצר את השמים ולא יהיה מطر. דהאי איהו כמן דסגיד לאלהא אחרת, דמשקר בהאי את קיימא קדישא. ובכ קיימא קדישא אתבטיר בעלמא בדקא יאות, פדין קודשא בריך הוא יהיב ברכאנ לעילא לאטרקא בעלמא. כמה דאת אמר, (תהלים סח) גשם נדבות תניפה אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה. גשם נדבות, דא

גַּשֵּׁם דָּרְעוֹתָא. כִּד אַתְּ רַעַי קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּבַעַי לְאַרְקָא לְה בְּרַכָּאָן, כִּדְין בְּחַלְתָּךְ וּגְלָאָה אַתָּה כּוֹנְגַתָּה.

בְּחַלְתָּךְ, אַינְנוּ יִשְׂרָאֵל, הַאַינְנוּ אַחֲסָנְתִיהָ דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא. פָּמָה דָאָת אָמֵר, (דברים לט) יַעֲקֹב חֶבֶל בְּחַלְתָּו. וּגְלָאָה, דָא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל, דָאֵיהִי גְּלָאָה בְּאַרְעָא אַחֲרָא, דָאֵיהִי צָחִיא לְמִשְׁתֵּי, וּכְדַיְן אֵיהִי גְּלָאָה, וּכְדַיְן הַהוּא גַּשֵּׁם דָּרְעוֹתָא אֲתִיהִיב, כְּדַיְן אַתָּה כּוֹנְגַתָּה.

וּעַל דָא, שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְכָל חִילִיהָן, כָּלָהוּ קִיִּימָא עַל קִיּוּמָא דָא. דְכַתִּיב (ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וּלְילָה חֲקוֹת שְׁמִים וְאַרְצִין לֹא שְׁמַתִּי. וּבְגִין כֵּךְ בַּעַי לְאוֹזְנָהָרָא בְּדָא, וְהָא אָוּקְמוּתָה. וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב, וְיַהִי יוֹסֵף יִפְהָה תָּאָר וִיְפָה מְרָאָה, וּבְתִירִיה כְּתִיב וּתְשָׁא אִשְׁתָּאָדָנִיו אֶת עִנְיָנָה אֶל יוֹסֵף.

וַיְהִי כְּדִבְרָה אֱלֹיו יוֹם יוֹם. רַבִּי אֶלְעֹזֶר פָּתָח וּמָר, (משל)
וּלְשִׁמְרָךְ מַאֲשָׁת רַע וְגֹו, זַפְאַינְ אַינְנוּ צְדִיקִיא,
דִּידְעַי אַרְחוֹי דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, לְמִזְוֵל בְּהָגִון. בְּגִין
דַּאַינְנוּ מִשְׁתְּדָלִי בְּאֹרְיִיתָא יְמִמָּא וּלְילִיא. דָכֶל מָאן
דָאַשְׁתְּדָל בְּאֹרְיִיתָא יוֹמִי וּלְילִי, אַחֲסִין תְּרִין עַלְמִין,
עַלְמָא עַלְאָה, וּעַלְמָא (דף קצ' נ"א) תְּתָאָה. אַחֲסִין הָאֵי עַלְמָא,
אָפַע עַל גַּב דָלָא אַתְעַסֵּק בָה בְּרַבָּשׁ לְשָׁמָה, וְאַחֲסִין הַהוּא
עַלְמָא עַלְאָה, כִּד אַתְעַסֵּק בָה בְּרַבָּשׁ לְשָׁמָה.

תא חזוי, מה כתיב, (משלו ג) ארך ימים בימינה בשמאללה عشر וכבוד. ארך ימים בימינה, מאן דואזיל לימיינא דאוריתא, ארכא דחין איהו לעלמא דאתה. זכי תפנן לייקרא דאוריתא, באיהו יקרא וכתרא, לא תעטרא על כלא. כתרא דאוריתא בההוא עלמא איהו. בשמאללה عشر וכבוד, בא עולם, דאך על גב דלא אתעספ בטה לשמה, זכי בא עולם בעותרא ויקרא.

זהא רבבי חייא כה אתה מחתם לארעא דיישראל, קרא באוריתא, עד דהוו אנפוי נהירין בשמי שא. וכן קיימין קמיה כל אינון דלעאן באוריתא. הו אמר, דא אשתדל באוריתא לשמה, ודא לא אשתדל לשמה, והוה צלי על ההוא אתעספ לשמה, דליךovi הבי תדייר, ויזפי לעלמא דאתה. וצלי על ההוא דלא אתעספ בטה לשמה, דייתי אתעספ בא לשמה, ויזפי לחזי עולם. יומא חד, חמאת חד תלמיד דהוה לעי באוריתא, ואנפוי מוריין. אמר, ודאי מהרhar בחטאיה איהו דנא. אחיד לייה לקמיה, ואמשיך עלייה במליין דאוריתא, עד דאתישב רוחיה בגויה. מן ההוא יומא ולחלאת, שיוי על רוחיה, דלא ירדף בתר אינון הרהוריין בישין, וישתדל באוריתא לשמה.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, כַּד חָמֵי בָּר נְשָׁה דְּהַרְהֹרִין בִּישִׁין אַתִּינְךֿ לְגַבְיהָ, יַתְעַסֵּק בְּאֹרְיִיתָא, וְכַדְין יַתְעַבְּרוּן מְגִיהָ. אָמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, כַּד הַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא אַתִּי לְמַפְתֵּחַ לֵיהֶךְ בָּר נְשָׁה, יְהָא מְשִׁיחָה לֵיהֶךְ לְגַבְיהָ אֹרְיִיתָא, וַיַּתְפְּרַשְׁׁ מְגִיהָ.

תָּא חִזֵּי, דְּהָא תְּגִיבָּן, דְּכַד הָאî סְטָרָא בִּישָׁא קִיִּימָא קִמְיהָ קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַסְטָה עַל עַלְמָא בְּגִין עַוְּבָדִין בִּישִׁין. קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל עַלְמָא, וַיְהִיבָּ עַיְטָא לְבָנָי נְשָׁא, לְאַשְׁתָּזְבָּא מְגִיהָ. וְלֹא יִכְלֶל לְשִׁלְטָה אַלְיָהָן וְלֹא עַל עַוְּבָדִיהָן, וְמַאי אִיהָוּ עַיְטָא, לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאֹרְיִיתָא, וְאַשְׁתָּזְבוּ מְגִיהָ. מְנֻלָּן, דְּכַתִּיב, (משל ו) פֵי גַּרְמָנָה וְתוֹרָה אָוֶר וְדָרָךְ חַיִם תּוּכָהוּת מְוּסָר. מַה בְּתִיב בְּתִירִיה לְשִׁמְרָד מַאֲשָׁת רַע מְחַלְקָת לְשׂוֹן נְכָרִיהָ.

וְדָא הוּא סְטָרָא מַסְאָבָא, סְטָרָא אַחֲרָא. דְּאֵיהָיְךֿ קִיִּימָא תְּדִיר קִמְיהָ קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַסְטָה עַל חֹבֵיהָן דְּבָנִי נְשָׁא. וְקִיִּימָא תְּדִיר לְאַסְטָה לְתַתָּא לְבָנִי נְשָׁא. קִיִּימָא תְּדִיר לְעִילָּא, בְּגִין לְאַדְפָּרָא חֹבֵיהָן דְּבָנִי נְשָׁא, וְלְאַסְטָה לְוָן עַל עַוְּבָדִיהָן. וְבָגִין דְּאַתִּיהִיבָּ בְּרִשותִיתָה, בָּמָה דְּעַבְדָּה לֵיהֶךְ לְאִיּוֹב.

וְכֵן קִיִּימָא עַלְיָהוּ לְאַסְטָה וְלְאַדְפָּרָא חֹבֵיהָן בְּכָל מַה דְּעַבְדָּו, בְּאַינְנוּ זָמְגִין דְּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קִיִּימָא

עליהו בדינא. כדיין קאים לאסתאה לון ולאדרפרא חובייהון. וקונדשא בריך הוא חס עלייהו דישראל, ויהיב לון עיטה לאשתזובא מגיה. ובמה, בשופר ביומה דראש השנה, וביומא דכפורי בשער המשתלה דיהבין לייה, בגין לאתרפרא מאבייהו, ולאשתדלא בההיא חולקיה, והא אוקמוּת.

תא חזי, מה כתיב, (משל ה) רגליה יורדות מות שאל עצדיה יתמכו. וברוז דמהימנותא מה כתיב, (משל ג) דרכיה דרכיו נועם וכל נתיבותיה שלום. ואלין איינון ארחין ושבילין דאוריתא, וכלא חד. האי שלום והאי מות, וכלא הפוכן דא מן דא.

וכאה חולקיהון דישראל, דאיינון מתדקין בית בקידשא בריך הוא כדקא חזי, ויהיב לון עיטה לאשתזובא מכל סטרין אחרני דעלמא. בגין דאיינון עמא קדיישא לאחסנתיה וחולקיה, ועל דא יהיב לון עיטה בכלא. וכאיין איינון בעלמא דיין, ובעלמא דאת. תא חזי, פד האי סטרא בישא נחת ושות בעלמא, וחמי עובדין דבני נשא, דאיינון כלחו סטאין ארחיהו בעלמא. סליק לעילא ואסטין לון, ולא מללא דקידשא בריך הוא חייס על עובדי יdoi, לא ישתקרין בעלמא.

מה כתיב ויהי כדברה אל יוסף يوم יום. כדברה, (ד"ק ע"ב)
 דסלקא וסatty בכל יומא ויום, ואמר קמי קודשא
 בריך הוּא, כמה בישין כמה דלטורין, בגין לשיצאה בני
 עלמא.

מה כתיב, ולא שמע אליה לשכבר אצלה להיות עמה.
 ולא שמע אליה, בגין דאייה חייס על עלמא.
 לשכבר אצלה, מהו לשכבר אצלה. בגין לנסהא שלטנו,
 לשולטאה על עלמא, ושלטנו לא שלטה, עד דאיתיהיב
 ליה רשג.

דבר אחר לשכבר אצלה, כמה דעת אמר, (ყקרא טו) ולא איש
 אשר ישכב עם טמאה. להיות עמה למשיב לה רבו
 וברכאנ וסיעתא. דאלמלא סיועה לה מלעילא, לא
 אשთאר בעלמא אפיקלו חד. אבל בגין דקודשא בריך
 הוא חייס על עלמא, אשთאר עלמא בקיומימה.

רבי אבא אמר, כלא איהו ארחה חדא, אבל יציר הרע
 הוא דקה אזיל ומפתח לון לבני נשא, בגין
 לאסתאה ארהייה ולאתדקא בהו, בכל יומא ויום,
 ובכל עידן ועידן. סטי ליה לבר נש מארחא דקשוט,
 בגין לדחיה ליה מארחא דחיה, לא משכא ליה לגיהנום.
 זפאה איהו מאן דעביד ובנтир (נ"א זפאה מאן עביד, נтир) ארחי
 ושבילוי, בגין שלא יתדקק בה. הינו דכתיב

וַיְהִי כֹּדֶבֶת אֵל יוֹסֵף יוֹם וּלֹא שָׁמַע אֲלֵיכָה, כַּמָּה (נ"א בם) דָּאֵיכָה אָמְרָת לֵיה בְּכָל יוֹמָא. דָּהָא רֹוח מִסְאָבָא, יִצְרָרָע, אֵיכָהו מִפְתַּח לֵיה לְבָר נְשׁ, בְּכָל יוֹמָא, לְשַׁבֵּב אֲצָלָה, גּו גִּיחָנָם, וְלַאֲתַדְּנוֹא תִּמְןָן, לְהִיוֹת עַמָּה.

תָּא חֹזֵי, פְּד בָּר נְשׁ אֲתַדְּבָק בְּהַהוּא סְטָרָא, אֲתַמְשֵׁך אֲבָתָרָה, וְאֲסַתָּא בְּעַמָּה בְּהָאֵי עַלְמָא, וְאֲסַתָּא בְּעַמָּה בְּעַלְמָא אַחֲרָא. תָּא חֹזֵי, הָאֵי סְטָרָא מִסְאָבָא, מְנוּזָלָא אֵיכָה, לְכָלּוּכָא אֵיכָה. בְּדִכְתִּיב, (ישעה ל) צָא תָּאָמֵר לוֹ, צֹואָה מִמְשֵׁך. וּבִיה אֲתַדְּנוֹמָאָן דָּאַסְטִי אַרְחוֹי מִן אָוָרִיִּתָּא, וּבִיה אֲתַדְּנוֹא אִינּוֹן חַיְיבָן דְּעַלְמָא, דְּלִית לֹזָן מַהְימָנוֹתָא בְּקוּדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

מָה כְּתִיב, וַיְהִי כְּהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבִּיתָה לְעֲשֹׂות מְלָאכָתוֹ וְאֵין אִישׁ מְאֻנְשֵׁי הַבִּית שָׁם בְּבִית. וַיְהִי כְּהַיּוֹם הַזֶּה, יוֹמָא דִּיְצָר הַרְעָשָׁלְטָא בְּעַלְמָא, וְנַחַתָּא לְאַסְטָה לְבָנֵי נְשָׁא. אִימְתִּי, יוֹמָא דָאָתִי בָּר נְשׁ לְאַתָּא בְּתִיְבָתָא עַל חֹזּוֹבָי, או לְאַשְׁתַדְלָא בְּאָוָרִיִּתָּא, וְלִמְעָבד פְּקוּדִי דָאָוָרִיִּתָּא. וְכָדֵין בְּהַהוּא זְמָנָא נַחַתָּא, בְּגִין לְאַסְטָה לְבָנֵי עַלְמָא.

וַיָּבֹא הַבִּיתָה לְעֲשֹׂות מְלָאכָתוֹ, בְּגִין לְאַשְׁתַדְלָא בְּאָוָרִיִּתָּא וְלִמְעָבד פְּקוּדִי דָאָוָרִיִּתָּא, דָאֵיכָהו מְלָאכָתוֹ דָבָר נְשׁ בְּהָאֵי עַלְמָא. וּכְיוֹן דְּעַבִּידָתָא דָבָר נְשׁ

בָּהָאֵי עַלְמָא, הוּא עֲבִידָתָא דְקֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָפָא. בַּעַי לֵיהַ לְבָרֶנֶשׁ, לְמַהוּי תְּקִיפָא בְּאָרִיא בְּכָל סְטְרוֹוי, בְּגִין דְלָא יְשַׁלּוֹט עַלְוִי סְטְרָא אַחֲרָא, וְלֹא יְכַל לְמַפְתִּי לֵיהַ. מַה כְּתִיב וְאַינְ אִישׁ, לִית אָבָר דִּיקּוּם לְקַבְּלִיהַ דִּיצָר הָרָע, וַיָּגַח בֵּיהַ קְרָבָא פְּדָקָא יָאֹת.

מַאי אָוֹרִיחָה דִּיצָר הָרָע, כִּיוֹן דְחָמִי דְלִילַת בָּר נְשָׁקָאים לְקַבְּלִיהַ וְלְאָגְחָא בֵּיהַ קְרָבָא, מִיד: וַתְּתַפְשֵׁהוּ בְּבָגְדוֹ לְאמֹר שְׁכָבָה עַמִּי. וַתְּתַפְשֵׁהוּ בְּבָגְדוֹ, בְּגִין דְכָד שְׁלִיט יְצָר הָרָע עַלְיהַ דָּבָר נְשָׁ, אַתְקִין לֵיהַ, וַקְשִׁיט לֵיהַ לְבוֹשָׁוִי, מְסֻלָּל בְּשֻׁעָרִיהַ. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב וַתְּתַפְשֵׁהוּ בְּבָגְדוֹ לְאמֹר שְׁכָבָה עַמִּי, אַתְדַּבֵּק עַמִּי.

מְאֹן דָאַיהַוּ זְכָאָה, אַתְתַקְפֵה לְקַבְּלִיהַ, וַאֲגַח בֵּיהַ קְרָבָא. מַה כְּתִיב, וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָה וַיַּנִּס וַיַּצָּא הַחֹזֶה, יְשִׁבּוֹק לֵיהַ, וַיְתַקְפֵה לְקַבְּלִיהַ. (ס"א וַאֲגַח בֵּיהַ קְרָבָא) וַיַּעֲרוֹק מְגִיהַ, בְּגִין לְאַשְׁתּוֹבָא מְגִיהַ, וְלֹא יְשַׁלּוֹט עַלְוִי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זְמִינֵין אַיְנוֹן צְדִיקִיא לְמַחְמִי לְיִצְרָר הָרָע, כַּחֲד טֹרָא רְבָרָבָא, וַיַּתְמִהּוּן וַיַּיְמְרוּן. אַיְדִיכְלָנָא לְאַפְפִיא לֵיהַ לְטוֹרָא רְבָרָבָא הַדִּין עַלְאָה. וַזְמִינֵין רְשִׁיעִיא לְמַחְמִי לֵיהַ לְיִצְרָר הָרָע, דְקִיקָכְחָוֹתָא דְשֻׁעָרָא, וַיַּתְמִהּוּן וַיַּיְמְרוּן. הַיְךְ לֹא יְכַלְנָא לְאַפְפִיא לְחוֹטָא דְשֻׁעָרָא כְּדָא דְקִיקָק. אַלְיַן יְבָכוּן וְאַלְיַן יְבָפּוּן. וְקֹדֵשׁ א

בריך הוא יברך ליה מעלה, ויכוס ליה לעיניהו, ולא ישנות עוד בעלה, ויחמוץ צדיקיא ויחדונ. במא דאת אמר, (תהלים קט) **אך צדיקים יודו לשמה ישבו ישרים את פניהם.**

(דף קצא ט"א) **ויהי** אחר הדברים האלה חטא מסקה מלך מצרים וגוי. רבי יהודה פתח, (עמוס ג) הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן לפיר קולו ממעונתו בלתי אם בלבד. הישאג אריה בעיר. תא חז, כמה אית לוז לבני נשא לאשגחא בפולחנא דקדשא בריך הוא. דכל מאן דاشתדל באורייתא, ובפולחנא דקדשא בריך הוא, דחלתיה ואימתיה הוא על כלא. דהא بد ברא קידשא בריך הוא עלה, עבד כל בריין דעלמא, כל חד וחד בדיוקניה בדקא חז לייה. ולבתר ברא ליה לבר בש בדיוקנא עלאה, ושלטיה על כלתו, בדיוקנא דא.

דכל זמנה דבר בש קאים בעלה, כל איבונו בריין דעלמא זקfine רישא, ומסתכלון בדיוקנא עלאה דבר בש. בדין כלתו דחלין וזעין מקמיה, כמה דאת אמר, (בראשית ט) ומוראכם וחתכם יהי על כל חיית הארץ ועל כל עוף השמים וגוי, והני מילי, بد מסתכלון וחתמן ביה, האי דיוקנא, ונשmeta ביה.

אמר רבי אלעזר, אף על גב דעתם לאו בית,
צדיקיא לא משבין מכמה דתוה דיוקנו
בקדמיה. וכד בר נש לא איזיל בארכוי דאריתא, הא'
דיוקנא קדיישא אתחלף ליה. וכדין חיות ברא ועופא
דשמייא יכלין לשולטאה עלייה, בגין דאתחלף ליה הא'
דיוקנא קדיישא, אתחלף ליה הא' דיוקנא דבר נש.

ותא חזי, קודשא בריך הוא אחלה עובדין דלעילא
וთטא, בגין לאחדרא מלין לאתריהו,
ולאשתחא רועיתיה בכל עובדי דעתמא. דניאל לא
אשתגי דיוקניה כה אפיקלו ליה בגובה דאריותא, בגין
כך אשתויב. אמר רבי חזקיה, אי הבי, הא כתיב, (דניאל
ו אלהי שלח מלאכיה וסגר פום אריותא ולא חבלוני).
משמע בגין מלאכא דאסגר לפומייהו, לא אתחלבל.

אמר ליה, בגין דא לא אתחלבל, זהה הוא דיוקניה
דבר נש זכהה, איהו מלאכא ממש, דסגיר פימה,
וקשר לון, לבträ ליה, דלא יחלון ליה. ובגין לכך
אליהי שלח מלאכיה, ההוא הכל דיוקניין דעתמא
מתחקקו בית, ואיהו אתקייף דיוקני בי, ולא יכילה
לשולטאה בי, וסגר פומייהו, ועל דא שלח מלאכיה
ודאי.

והאי מלאכא, ההוא הכל דיוקניין מתחקקו בית.